

April 15, 2008

Novačenje: kupujmo slovensko

Slovenija – ateistek

Slovenci so premalo zavedni. Premalo posegajo po slovenskih izdelkih, pravijo v živilskopredelovalnih podjetjih, ki so zato primaknila 100.000 evrov za nacionalno kampanjo Kupujem slovensko.

Kmetijstvo, ki ga poznamo danes, je nakaj povsem drugega kot je to bilo pred stoletjem ali še nazaj. Slovensko je zamenjano s kemično. Danes so kmetje dobro organizirani izsiljevalci in zažiralci slovenskega proračuna, menedžerji, ki so nam vsilili razmišljanje, da je hrana, ki jo oni pridelajo izjemnega pomena saj bi brez njih očitno ostali lačni. Zdaj tudi to ni dovolj ampak so posegli še po nacionalistični komponenti in si želijo naše nagrade zgolj zato, ker so za vogalom in ker jim je ime Janez, Jože, Franci...

Mene pač ne bodo prepričali. Zakaj bi verjel nekemu kmetu, zato ker ima olepšavo "slovenski", da uporablja manj pesticidov, herbicidov in ne vem še kakšne kemije kot nek angleški, kitajski ali kateri koli drugi kmet? Mislim, da je cilj slovenskega kmeta popolnoma enak kot vsakega drugega. Subvencije oz. profit. Namesto vsega tega nacionalističnega, neoprijemljivega kokodajsanja, naj nam priskrbijo neodvisno raziskavo pridelkov, ki bo dokazala, da so njihovi pridelki res boljši. Predpogoj za vse pa je, da začnejo s standardi bio kmetijstva. Konvencionalen, s subvencijami podprt način kmetovanja je enak

povsod: skrb za kakovost in okolje sta za profitom oz. donosom.

Podobno je z živilskopredelovalno industrijo. Hecno, kako si večni rivali kar naenkrat podajo roke.

Dvomim, da jim je kaj mar za lokalno prebivalstvo. Prepričan sem, da so celotno kampanjo začeli zaradi večjega zaslužka. Zelo dober primer, da je vse skupaj zgolj marketinška igra, pokaže primer alpskega mleka, ki velja kot slovenski produkt. V resnici bi se moralo imenovati panonsko mleko, saj je pravzaprav madžarsko. Res kvalitetno domače mleko, pridelano v Bohinju, kupujejo Italijani, ker so naše "zavedne" glave v živilskopredelovalni industriji ponudile prenizko odkupno ceno. Nevzdržno, da potem ravno ti vsiljujejo nacionalni diskurz. Bolj profitabilno je zavajati ljudi, češ, da kupujejo slovensko, v resnici pa so sestavine tuje, seveda cenejše.

"Odločitev za nakup slovenskega mleka, testenin, pijače ali kosmičev ni le odločitev za slovenski zajtrk oziroma slovensko kosilo, temveč je tudi podpora vsem slovenskim kmetom in domači živilskopredelovalni industriji," je prepričan Iztok Brič, predsednik uprave Žita in hkrati predsednik Zbornice kmetijskih in živilskih podjetij, ki je začela nacionalno kampanjo Kupujem slovensko.

Pravzaprav mi je vseeno. Če želijo podporo, naj si jo zaslužijo. Predvsem s kvaliteto. Bolj pomembna je moja pravica do svobodne izbire kot njihove kalkulacije, previdno zavite v t.i. nacionalne interese.

Le kaj bi se zgodilo, če bi se vsi narodi dosledno držali tega, kar propagira omenjena zbornica? Ob predpostavki, da lahko države pridelajo same zase dovolj hrane, bi zamrla mednarodna menjava. Prav nedopustno je, da se kaj takega gremo doma, če pa so naša živilska podjetja po vseh področjih bivše

Jugoslavije dobesedno kolonializirala vse te trge. Kaj, če bi se tudi oni striktnije držali tega in kupovali le domače? Dvomim, da nimajo sami vseh potrebnih kapacitet. Gospod Bricl bi bil verjetno zelo nezadovoljen. Zakaj nam potem sporoča nekaj, kar tujcem za njihove izdelke ne bi nikoli?

Aleša Kandus, predsednica uprave Medexa, dodaja, da se na naših trgovskih policah znajde marsikatero živilo, *“za katero ne vemo, kje, kdo in v kakšnih pogojih ga je proizvedel”*. Kandusova to primerja z gorivom za avtomobile, ko pravi: *“Če želimo, da bi avto dobro deloval, moramo vanj naliti 98-oktanski bencin. Pa se kdaj vprašamo, kakšna naj bo hrana, ki jo jemo, in ali res vsebuje vse potrebno, ali pa jemo le zato, da smo siti?”*

O, seveda se vprašamo. Ne vem, kdo jim je priznal vso to kvaliteto. Sami sebi? Izdelki pridelani iz konvencionalnega kmetijstva me preprosto ne zadovoljijo več pa naj so še ne vem kako domnevno kakovostni.

So udeleženci v pridelavi in distribuciji mogoče kaj manj obremenjeni s težo profita kot drugi, da bi mogoče bolj gledali na kakovost? Hudo dvomim. Kandusova, čeprav živi od prodaje čebelarskih izdelkov, žal ne vidi, da točno tisti kmetje, s katerimi tokrat piha v isto rog, s kemičnimi sredstvi morijo čebele in s tem uničujejo čebelarstvo. Zaradi kmečkih lobijev je bila pod to vlado sprejeta zakonodaja, ki bistveno lajša dostop do kemičnih sredstev namenjenih konvencionalnemu kmetovanju.

Kot rečeno, pri izbiri kaj bom kupil, je pomembnejša svoboda pri izbiri kot nek cenen, nacionalističen trik od katerega koristi imajo samo kmetje in živilskopredelovalna industrija. Sem dovolj ozaveščen o pomenu zdrave prehrane, da bi nasedel takim

fintam in jih prehitro nagradil. Saj poznate tisti pregovor; kdor prehitro da, dvakrat da.